

Stomme dopingzak

Trouw

Sylvain Ephimenco

Met doping heeft Nederland een reputatie hoog te houden. Nergens anders dan hier vind je zo'n actief legertje pleitbezorgers van een 'liberaler' beleid betreffende verboden prestatiebevorderende middelen. Liberaal betekent in dit geval laks, wetovertredend en vooral sportvervalsend.

Dit consortium telt journalisten, sportbonzen en coaches. Neem de gerenommeerde (oud-)atletiekcoach Henk Kraaijenhof, oud-trainer van ex-topsprintsters als Nellie Cooman en Merlene Ottey, die door sportjournalisten vaak als autoriteit wordt opgevoerd. Zijn riedeltje, bestaande uit clichés en nonsensargumenten, kan als volgt worden samengevat: de 'antidopingindustrie' is hypocriet en te vergelijken met een moderne inquisitie. Alcohol en tabak zijn toch ook toegestaan? Hoeveel liedjes hebben de Beatles niet onder invloed geschreven? Op de flanken van de Himalaya sterven meer mensen dan door doping. Geef Henk een teiltje en hij braakt het zo vol. Opmerkelijk daarbij is dat deze dopingpropagandist zelf geen doping aan zijn atleten zegt te hebben voorgeschreven. Uit NRC Handelsblad van 14 mei 2005: „Daar (bij zijn werk als trainer, red.) is voor doping geen plaats. Het is de moeite niet waard. Het kost geld. Er is een pakkans.”

Afgelopen week las ik het boek van ex-atletiekmanager Raymond de Vries, 'Opkomst en ondergang van een ongelooflijk stomme ZAK'. De Vries, die in de jaren negentig met Kraaijenhof samenwerkte, beschrijft hierin diens talrijke persoonlijke mislukkingen, fratsen en overtredingen. Het boek geeft een inktzwart beeld van de internationale topatletiek en de wereld van geldzuchtige managers, atleten en coaches. Zo weerzinwekkend is het overigens vlot geschreven boekje dat, als je een kind hebt dat op atletiek zit en ervan droomt ooit de top te halen, je bijna geneigd bent om hem van de baan te halen en op pianoles te zetten. De loslippige De Vries doet ook een boekje open over zijn vroegere vrienden. Wat hij over het dopinggebruik van olympisch kampioen discuswerpen Ria Stalman rapporteert, was nagenoeg bekend. Wat overigens de besmette atletiekbond Knau (speelde volgens De Vries onder een hoedje met Stalman) er niet van zou moeten weerhouden om haar gedrogeerde record van 71 meter eens uit de boeken te schrappen. Maar dan Henk Kraaijenhof. Met veel details beschrijft De Vries hoe Kraaijenhof zijn atleten in het verleden van dope voorzag. Hoe ze bijna door de Franse douane waren ingerekend toen ze samen per trein met 'een attachékoffer vol anabolen en groeihormoon' naar een wedstrijd reisden. Kraaijenhof blijkt niet alleen een toediener maar ook een geldzuchtige dopinghandelaar. Zo vroeg hij zijn atleten (onder anderen Merlene Ottey) drie tot vier keer de werkelijke prijs, tot 12.000 dollar, voor een 'kuur' van anabole steroïden en groeihormoon. Het gekke is dat geen sportjournalist deze sensationele ontmaskering van liberale Henk nog heeft opgepakt. Hopelijk neemt het publiek via het boek zelf kennis van deze charlatanerie. De ondergang van weer een stomme ZAK is dan niet uit te sluiten.